Altın Bağcık

Yavuz DEMİRKIRAN

Altın Bağcık

Yavuz DEMİRKIRAN

Oliver güneşli bir cumartesi sabahı bir planla uyandı. Yeni bir şey bulmak istiyordu. Mavi şortunu ve parlak sarı tişörtünü giydi. Sonra kırmızı spor ayakkabılarına zorla girdi. Ama bir dakika. Bağcıklardan biri hiç de kırmızı değildi. Altın rengiydi ve parlıyordu, sanki küçük bir güneş ışığı parçasını yutmuş gibiydi. Oliver ona iki kez göz kırptı. "Sen nereden çıktın?" diye fısıldadı.

Altın bağcık cevap vermedi. Henüz değil. Oliver onu dikkatlice bağladı ve ayağa kalktı. Bağcık sıcaktı, sanki ayağını tutan küçük bir el gibiydi. Kapıya doğru bir adım attı. Bağcık daha da parladı. Küçük altın noktalarla ışıldadı. Oliver kıkırdadı. "Tamam, tamam, geliyorum!" Macera rozetleriyle dolu sırt çantasını kaptı ve dışarı koştu. Bağcık onu nazikçe ileri doğru çekiyor gibiydi.

Yol boyunca ve fırının önünden geçerek Oliver nazik çekişi takip etti. Altın bağcık onu daha önce hiç fark etmediği dar bir sokağa götürdü. Tezgâhlarla doluydu ve seslerle uğulduyordu. "Bir pazar!" Oliver nefesini tuttu. Tepelerinde bayraklar dalgalanıyor, masalar merak uyandıran şeylerle taşıyordu. Altın bağcık o kadar parlak ışıldıyordu ki neredeyse gülüyordu. Onu doğruca kalabalığın içine çekti ve macera başladı.

Pazar harika sürprizlerle doluydu. Bir tezgâh vızıldayan ateş böcekleri dolu kavanozlar satıyordu. Bir başkasında hapşırdığınızda renk değiştiren şapkalar vardı. Oliver yedi elma ve bir çaydanlıkla hokkabazlık yapan bir adam gördü. Altın bağcık onu sola, sonra sağa çekti. "Yavaşla, Altıncık!" Oliver güldü ve bağcık ışıldadı. Bu ismi sevmiş gibiydi. Küçük bir serçe bir sokak lambasından onu izleyip cıvıldadı.

Altıncık, Oliver'ı dönen rüzgâr gülleri satan bir tezgâhın ve gökkuşağı kurdeleleri dolu bir arabanın yanından geçirdi. Sonra iki büyük sandık arasına sıkışmış küçük bir kapının önünde durdu. Kapı yeşile boyanmıştı ve örümcek ağlarıyla kaplıydı. Oliver yanından öylece geçip giderdi. Ama Altıncık kapı kolunun etrafında dolandı ve güçlü bir çekiş yaptı. "İçeri girmemi mi istiyorsun?" diye sordu Oliver. Altın bağcık evet der gibi ışıldadı.

Oliver küçük yeşil kapıyı iterek açtı. Kapı eski bir sallanan sandalye gibi gıcırdadı. Ardında, altın bir ışığa doğru kıvrılan dar bir merdiven vardı. Altıncık basamaklardan aşağı atladı, her zıplayışta daha da parlıyordu. Hava yağ, kurabiye ve macera kokuyordu, hepsi birbirine karışmıştı. Oliver derin bir nefes aldı ve peşinden gitti. Kırmızı spor ayakkabıları her ahşap basamağa yumuşakça vurdu.

Merdivenin dibinde Oliver eşi benzeri olmayan bir oda buldu. Yerden tavana kadar tıka basa dolu gizli bir atölyeydi. Duvarlardan dişliler sarkıyordu. Her rafta küçük saatler tik tak ediyordu. Uçan şemsiyeler ve bacaklı çay fincanları vardı. Oliver'ın ela gözleri kocaman açıldı. "Vay canına," diye fısıldadı. "Burada kim yaşıyor?" Bir yay yığınının arkasından küçük bir şey takırdadı. Oliver arkasına döndü. Sonra küçük bir ses, "Aman Tanrım, aman Tanrım, bir ziyaretçi!" dedi.

Küçük bir cüce tezgâhın arkasından fırladı. Diz boyu ve tombuldu, gür beyaz kaşları ve pamuk bulut gibi bir sakalı vardı. Alnında büyük gözlükler duruyordu. "Merhaba! Ben Tinker," dedi, deri önlüğünün tozunu silkeleyerek. "Ben Oliver. Burası senin atölyen mi?" diye sordu Oliver. Tinker gülümsedi. "Elbette! Unutulmuş icatlarla dolu. Çoğu hâlâ çalışıyor!" Küçük pirinç bir serçe kanat çırpıp Tinker'ın omzuna kondu.

"Bu da Pip," dedi Tinker. Küçük serçenin parlak pirinç bir gövdesi ve bakır kanatları vardı. Boynuna atkı gibi kırmızı bir kurdele bağlanmıştı. Pip cıvıldadı ve başını eğdi, sonra Oliver'ın omzuna kondu. Kulağını nazikçe kemirdi. "Pip neredeyse her şeyi getirebilir," dedi Tinker gururla. "Ve senin bu altın bağcığın da burayı sevmiş gibi görünüyor!" Altıncık neşeyle Oliver'ın ayak bileğinin etrafında dolandı, her yere ışıltılar saçıldı.

Tinker önce en sevdiği icadını gösterdi Oliver'a. Küçük pervanelerle kaplı bir kasktı. "Okula geç kaldığında uçman için," diye açıkladı Tinker. Pip gagasıyla bir düğmeye bastı. Pervaneler neşeli bir vınlamayla döndü. Sırada evlerden daha yükseğe zıplayabilen spor ayakkabılar vardı. Ve sen şekerleme yaparken ödevini yazan bir kalem. "Bu harika!" Oliver güldü. Altıncık da onunla birlikte ışıldadı ve heyecanla ayak bileğini çekiştirdi.

Sonra Tinker'ın yüzü düşünceli bir hal aldı. "Bir sorun var," dedi. "Büyük icadım Hava Durumu Düdüğü'nün bir parçası kayıp. O olmadan atölyenin ışıkları durmadan yanıp sönüyor." Tam o sırada ışıklar kırpıştı ve söndü. Pip endişeyle cıvıldadı. Oliver altın bağcığa baktı. "Altıncık, bulmamıza yardım edebilir misin?" diye sordu. Bağcık sıcak ve parlak bir şekilde ışıldadı. Beni takip et der gibiydi!

Altıncık atölyenin bir ucundan diğerine fırladı, Oliver'ı peşinden sürükledi. Onu tozlu kavanozlarla dolu bir rafa götürdü. Pip yanlarında uçtu, cıvıldayarak yön gösterdi. Oliver her yeri didik didik aradı. Sonra altın bağcık eski kitapların yığını altında kıpırdadı. İşte orada, kitapların arkasına sıkışmış küçük gümüş bir düğme vardı! "Kayıp parça bu mu?" diye seslendi Oliver. Tinker hızla yanına geldi. "İşte bu! Şanslı düğmem!" diye sevindi.

Oliver ve Pip, Tinker'ın gümüş düğmeyi Hava Durumu Düdüğü'ne takmasına yardım etti. Tinker neşeli küçük bir melodi çaldı. Ding! Atölyenin ışıkları yeniden parladı. Herkes sevinçle bağırdı. Altıncık o kadar parlak ışıldadı ki küçük bir altın havai fişek gibi göründü. Tinker kulaklarına kadar gülümsedi. "Teşekkürler Oliver. Sen ve meraklı bağcığın günü kurtardınız!" Pip havada mutlu bir tur attı. Raflardaki saatler bile biraz daha hızlı tik tak ediyor gibiydi.

Gitmeden önce Tinker Oliver'a son bir icadını gösterdi. İçinde yüzen baloncuklar olan cam bir kavanozdu. Her baloncuk küçük bir hayal taşıyordu. "Fikirleri hatırlamak için," dedi Tinker. Oliver'a sırt çantasına takması için küçük bir pirinç rozet verdi. Üzerinde küçük bir altın bağcık vardı. "En yeni mucidimiz için," dedi Tinker sıcak bir sesle. Pip Oliver'ın cebine küçük bir kurdele fiyonk soktu. "Yakında yine gel!" diye fısıldıyor gibiydi atölye.

Oliver merdivenlerden yukarı tırmandı, Altıncık yanında parlıyordu. Yeşil kapıyı iterek açtılar ve yeniden kalabalık pazara adım attılar. Oradaki kimse gittiklerini bile fark etmemişti. Oliver spor ayakkabısındaki altın bağcığa gülümsedi. "Ne maceraydı ama," dedi. Altıncık mutlu bir şekilde ışıldadı ve ayak bileğinin etrafında küçük bir halka oluşturdu. Ne meraklı bir gündü. Ne harika bir sürprizdi.

O gece Oliver yatağında yattı, hâlâ gülümsüyordu. Macera rozeti sırt çantasında parlıyordu. Altın bağcık hâlâ spor ayakkabısında hafifçe ışıldıyordu. Gizli atölyeyi ve yeni arkadaşlarını düşündü. Sonra bir fikri oldu. Yarın kendi icadını yapacaktı. Çünkü meraklı olmak bir kapı açmıştı ve arkasında binlerce kapı daha vardı. "İyi geceler, Altıncık," diye fısıldadı. Küçük bağcık, küçük bir yıldız gibi yumuşakça ışıldadı.